

5. A nemzeti érték rövid, szöveges bemutatása, egyedi jellemzőinek és történetének leírása

1988-tól a Békés Megyei Művelődési Központ, Kézműves Szakiskola és Alapfokú Művészeti Iskola intézményének főállású alkalmazottja. 1999 óta a munkaterülete legmeghatározóbb része a fazekas-szakoktatás. Az intézményben működő iskolarendszerű - és iskolarendszeren kívüli képzésben, valamint az alapfokú művészetoktatásban is részt vesz Andrea. A képzésekben elméleti és gyakorlati oktatóként is közreműködik. Az elméleten belül, fazekasságtörténetet, szakmai elméletet, anyagismeretet és munkavédelmet tanít. A népművészet, a néprajz, valamint a természetes anyagok szeretete vezette ahhoz, hogy felvételizzen a Debreceni Egyetem néprajz szakára, ahol 2006 januárjában oklevelet szerzett. 1995 óta a Békés Megyei Népművészeti Egyesületnek tagja, néhány éve az egyesület tagjai vezetőségi taggá is választották. Itthon és külföldön számos kiállításon vett részt edényeivel. Az idei évben megrendezésre kerülő Mesterségek Ünnepe több éve képviseli társaival a Békés Megyei Népművészeti Egyesületet. 2006 tavasztól a Vajdasági Magyar Folklórközpont fazekas-tanfolyamán tanított felnőtteket korongozni Szabadkán. Megtiszteltetésnek érezte, hogy határainkon túl is segíthette azokat a felnőtteket, akik érdeklődést mutatnak az agyag iránt. Több, a fazekassághoz kapcsolódó kutatást végzett országunkon belül és az ország határán kívül is. A régió belüli fazekas központok közül Tótkomlós és Hódmezővásárhely fazekasságának kutatását, stílusainak összehasonlító elemzését végezte, valamint az Újkígyóson a XX. században használt edények felkutatásában és rendszerezésében vett részt 2005 nyarán. 2006 tavasztól lehetősége van a Vajdaságban is bővíteni az ismereteit, felkutatni a Délvidék fazekas kultúráját. 2009-ben megjelent a Tótkomlós és Békés megye fazekasságát feldolgozó könyve. 2006 december 1-től a 31/2004 (XI. 13.) OM rendeletében foglaltak alapján felkerült az Országos Szakmai Szakértői Névjegyzékbe, mely alapján vizsgálóként vizsgáztathat, valamint szakértőként véleményezhet fazekas munkákat. Munkáit rendszeresen pályáztatja, folyamatosan zsűrizteti. Nagy öröm számára, hogy 2006. augusztus 20-án átvehette a Népművészet Ifjú Mestere díjat. 2009-ben szerezte meg a Népi iparművész címet. Szakmai munkája folyamatos, rendszeresen képi magát, valamint tanulmányokat is készít, „Fazekasok Békésben” című könyve 2010-ben jelent meg. A könyvben Békés megye fazekas-hagyományait dolgozta fel, a nagyobb fazekas központokat mutatta be, valamint jelenleg is működő műhelyeket.

6. Indoklás az értéktárba történő felvétel mellett

„A mai modern, rohanó világban a néphagyományok, a népművészet egyre inkább divattá válik, emiatt kicsit sír az egyik szemem az öröm mellett. Örvendetes, hogy egyre több ember használja azokat a tárgyakat, eszközöket, amik a dédapáink és dédanyáink életében mindennaposak voltak, csak a tárgyak, eszközök „lelke” veszett el útközben. Azt gondolom, hogy egy folyamat részei vagyunk, és ha a folyamat jó irányban halad, akkor a lelkek visszatérnek majd azon emberek tárgyaiba, akik szívvel és szeretettel használják eleink örökségét – és ez a cél. Az alapanyagok természetessége, tisztasága és nemessége az, ami egyben korlátoz is bennünket abban, hogy hogyan és mire használjuk őket. Régit őrzök, az örökségünket vigyázom és vigyázok akkor, amikor tisztelgetve a régi mesterek előtt továbbéltetjük azt a hagyományt, amit ők a mindennapi életükkel, harcukkal kialakítottak. Nyugalom és szeretet költözik belém, mikor egy tárgyat elkészítek, hiszen tudom, hogy mit hordoz magában, és remélem, hogy egy másik embernek az életét teszi fényesebbé, örömtelibbé.”